

Чечель А.О.

Донецький державний університет управління

Чернецький С.С.

Донецький державний університет управління

Ляшенко С.С.

Донецький державний університет управління

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЛЕЖНОГО ВРЯДУВАННЯ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Стаття присвячена аналізу інформаційного забезпечення в контексті сучасних процесів децентралізації, виокремленню його ознак, завдань і складників та впровадженню принципів Good Governance в Україні. Обґрунтовано, що впровадження в практику українського урядування державно-управлінської концепції належного урядування (Good Governance) кардинально змінило управлінський тренд, проголосивши орієнтованість на задоволення потреб споживача публічних послуг, відкритість, партнерство, передавання повноважень на нижні рівні управлінської ієрархії. Так само змінилась і політика інформаційного забезпечення органів влади в напрямі взаємодії всіх учасників процесу управління. Інформаційне забезпечення процесу державного управління з використанням концепції належного урядування розглянуто за такими профілями, як електронне адміністрування, електронна взаємодія з громадянами та інформаційне суспільство. Визначено переваги кожного інформаційного профілю і проблеми, які наразі є актуальними у зв'язку з їхнім аналізом. Презентовано та проаналізовано можливий дослідницький інструментарій для вимірювання стану електронного урядування, надання адміністративних послуг й електронної демократії на різних рівнях управління. Відзначено активний розвиток електронних інструментів управління, а також інтенсивність їх освоєння користувачами адміністративних послуг й активістами громадянського суспільства. Зазначено, що для поліпшення взаємодії влади з бізнес-структурами та громадськими організаціями, окрім уже створеного нормативного забезпечення і відповідного інформаційного інструментарію, необхідна максимальна інформаційна прозорість та гарантії захисту інвесторів. Тільки так можна розпочати справжню рівноправну співпрацю всіх суб'єктів, здатних розвивати територію, місто, країну.

Ключові слова: децентралізація, концепція належного урядування (Good Governance), інформаційне забезпечення, електронне адміністрування, електронна взаємодія з громадянами, інформаційне суспільство.

Постановка проблеми. Належне урядування (Good Governance) та децентралізація влади розглядаються фахівцями як феномени, що взаємно доповнюють один одного [1; 2]. Дослідники пояснюють таку свою позицію односпрямованістю цих двох процесів, адже децентралізація влади є процесом передавання повноважень, ресурсів і відповідальності з центрального на субнаціональні рівні управління, а належне урядування є сучасним способом управління, що характеризується гетерархією (множинністю структур управління, які взаємодіють у часі та просторі), а не ієрархією (принципом підпорядкованості нижчих управлінських ланок вищим), створюючи горизонтальний зв'язок між безліччю як урядових чи

локальних, так і приватних суб'єктів. Децентралізація влади передбачає впровадження принципів Good Governance через безпосередню участь громадян у публічному управлінні, тобто створює умови для широкої участі громадян у процесі здійснення управління і поліпшення надання публічних послуг завдяки підзвітності та наближенню владних установ до споживача [3, с. 245].

В умовах сучасних українських реалій залишається актуальним постійне переосмислення взаємодії цих явищ у різних аспектах. Одним із важливих дискусійних та актуальних моментів є запровадження у сферу суспільних взаємин, яка створюється вищезазначеними феноменами, нових інформаційно-комунікаційних техноло-

гій, від застосування яких безпосередньо залежить якість побудованих державно-громадських відносин.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання інформатизації системи публічного управління неодноразово ставали предметом досліджень П.М. Сніцаренка, Ю.Л. Мохової та Н.В. Линьової, інформаційні аспекти децентралізації досліджували А.М. Нікончук, В.В. Баштанник. Про співвідношення та взаємодію принципів децентралізації влади і належного урядування писали дослідники з різних країн: Т.В. Забейворота, Ю.П. Стрілець, Дж. Грехем, Ш. Чіма та Д. Рондінеллі. Але умови інформаційного суспільства, які реалізуються, зокрема, і в нашій країні, вимагають переосмислення розвитку внутрішніх організаційно-комунікаційних зв'язків та інструментів їх забезпечення, а отже, додаткових наукових досліджень з питань інформаційного забезпечення системи публічного адміністрування.

Постановка завдання полягає у виокремленні ознак, завдань і складників інформаційного забезпечення в контексті сучасних процесів децентралізації та впровадження принципів Good Governance в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Глибокі політичні й економічні виклики, що призвели до появи глобальної постіндустріальної цивілізації, змінили самі принципи управління бюрократичними адміністративними системами держав, викликавши до життя такі концепції, як публічне управління, належне урядування та децентралізація влади. Всі вони базуються на принципах активної участі громадськості у визначенні суспільних потреб та формуванні на їх основі змісту публічних послуг. Наразі держави, що втілюють в життя принципи нового урядування, відмовляються від монопольного права формулювати мету суспільного розвитку та шляхи її досягнення, а беруть на себе обов'язки створення нормативно-правових й організаційних умов для забезпечення права кожного громадянина на самостійну участь в процесі прийняття, здійснення і подальшого оцінювання управлінських рішень. Такий підхід, як зображено у [4], сприяє підвищенню рівня демократії в країні та одночасно звільняє центральні органи влади від реалізації надмірно обтяжливих завдань із забезпечення високих соціальних стандартів для населення.

Керівні принципи Good Governance початково сформульовані у Програмі розвитку ООН «Публічне урядування та сталий розви-

ток людських ресурсів» (UNDP «Governance and Sustainable Human Development») в 1997 р. Зокрема, до них належать:

1. Участь (Participation) – можливість кожного громадянина брати участь у прийнятті рішень самостійно або через певні інститути, яким він делегує своє право.

2. Орієнтованість на консенсус (Consensus orientation) – широкий суспільний консенсус досягається, якщо кожен учасник процесу усвідомлює необхідність поступатися своїми інтересами заради суспільного блага.

3. Стратегічне бачення (Strategic vision) – запровадження ідеї про необхідність досягати своїх цілей не тут і зараз, а дбати про майбутні покоління, а отже, планувати довгостроковий розвиток із урахуванням історичного, культурного і соціального складників, які впливають на визначену перспективу.

4. Реагування (Responsiveness) – владні інституції мають якомога оперативніше реагувати на сформульовані суспільні потреби та прагнути задовольняти їх.

5. Ефективність і результативність (Effectiveness and Efficiency) – максимально ефективно використання ресурсів для задоволення потреб громадян.

6. Підзвітність (Accountability) – владні рішення так само, як і рішення інших організацій (приватних чи громадських), що впливають на суспільне життя, мають бути підзвітними громадськості та споживачам публічних послуг.

Іншим трендом глобальної світової політики є локальна автономія або децентралізація, яка забезпечує широкий доступ громадян до процесів державного управління і надання публічних послуг. Тобто, як показано в [1], децентралізація виступає «інституційною передумовою для становлення демократичного й ефективного публічного управління». Дослідження децентралізації як управлінського процесу і практики організації влади на засадах субсидіарності має вже тривалу історію в зарубіжному та вітчизняному науковому дискурсі. Сьогодні, попри певну термінологічну невизначеність, пов'язану з розглядом цього терміна в різних понятійних контекстах (наприклад, «децентралізація владних відносин», «децентралізація публічної влади», «децентралізація публічного управління», «децентралізація державного управління», «децентралізація місцевого самоврядування»), вітчизняні науковці єдині в тому, що це – якісне перетворення влади, на засадах якого можна органічно поєднати характерні риси як державного управління в традиційному

для українського державотворення розумінні, так і публічного управління (належного врядування) у сучасному європейському сенсі.

За більш детального погляду на процеси, завдяки яким відбувається сучасна трансформація владних інститутів, слід зосередитися на засадах функціонування самого механізму такої трансформації. Ключовою засадою такого механізму, на нашу думку, є інформаційне забезпечення, що заведено розуміти як сукупність єдиної системи класифікації та кодування інформації уніфікованих систем документації, систем інформаційних потоків, що циркулюють в організації, а також як методологію побудови бази даних, створення інформаційних умов функціонування системи, забезпечення необхідною інформацією, включення в систему засобів пошуку, отримання, зберігання, передавання, обробки інформації та створення баз даних [5].

Із такого визначення виходить, що інформаційне забезпечення можна розуміти: по-перше, як сукупність показників наявного стану системи, на підставі яких можна приймати рішення про подальший її розвиток; по-друге, як певний тип побудови і представлення баз даних, що містять відомості, необхідні для здійснення публічного управління; по-третє, як організаційний процес, спрямований на успішну обробку та проходження інформації на всіх етапах надання публічної послуги аж до прийняття остаточного рішення.

У процесі інтеріоризації концепції належного врядування інформаційне забезпечення все більше набуває атрибута самостійності – зі специфічними відносинами, суб'єктами (об'єктами) цих відносин, їхніми правами й обов'язками. Це пов'язано з тим, що в основі цієї концепції лежить курс на «клієнтоорієнтованість» публічних інсти-

тутів, тобто громадяни розцінюються тепер як споживачі адміністративних та публічних послуг.

Розмірковуючи над основними атрибутивними ознаками цього процесу й одночасно результату діяльності, як ми показали вище, зазначимо, що:

1) метою органів публічної влади є підтримка і спрощення управлінського процесу для всіх акторів: уряду, громадян та бізнес-структур, за допомогою інформаційних і комунікаційних технологій. Належне урядування дає змогу широкої участі в політичному житті суспільства громадянам із активною життєвою позицією, створює нові можливості для багатосторонньої взаємодії уряду, громадян і неурядових громадських інститутів на підставі широкого використання ІКТ;

2) предметом процесу інформаційного забезпечення є інформація, а об'єктом (залежно від мети аналізу або інформаційних потреб органів публічної влади) – її вид, якість, обсяг, структура, форма, термін і носії використання;

3) зміст інформаційного забезпечення в контексті концепції належного урядування пов'язаний із такими сферами, як вдосконалення внутрішньої урядової діяльності (e-administration); покращення взаємозв'язків між урядом і громадянами у процесі надання соціальних послуг (e-citizens and e-services); відбудова інституціональних зв'язків усередині та навколо громадянського суспільства (e-society) [6].

Складники інформаційного середовища управління: джерела інформації, інформаційна система організації, органи управління як користувачі інформаційної системи, задіяні у непростій системі внутрішніх і зовнішніх комунікацій, зміст яких залежить від суб'єкта взаємодії.

На рис. 1 зображено складники концепції належного урядування та основний зміст їх внутрішньої і зовнішньої взаємодії.

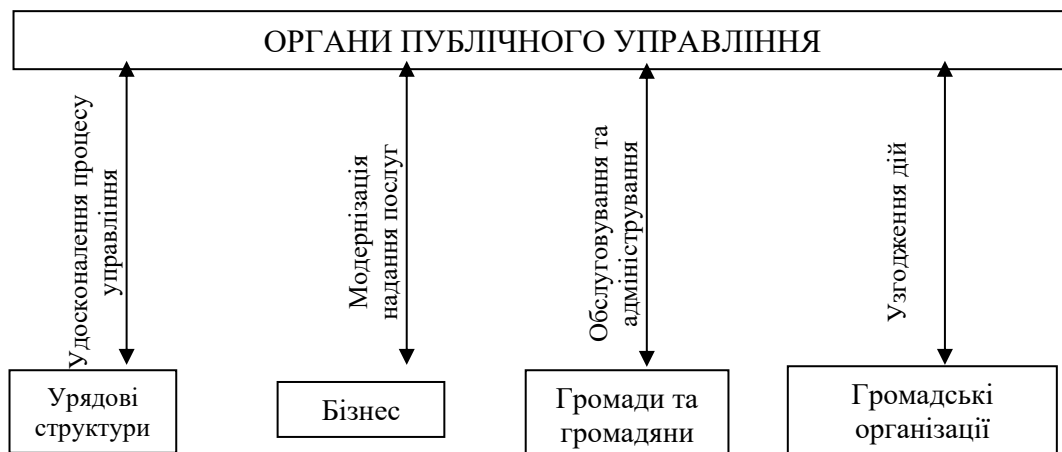

Рис. 1. Суб'єкти взаємодії та її зміст згідно з концепцією Good Governance

З появою нових каналів суспільного зв'язку, що стають доступними завдяки ІКТ, створюються різні комунікативні платформи для залучення нових акторів до процесу управління, і ресурси e-Governance використовуються дедалі повніше. Так, у плані дій Європейського Союзу щодо електронного урядування на 2016–2020 рр. містяться рекомендації для урядів країн ЄС щодо покращення публічних послуг і зростання ефективності публічного сектора загалом. На їх підставі спробуємо охарактеризувати інформаційне забезпечення процесу державного управління з використанням концепції належного урядування.

Електронне адміністрування (e-administration). Загальними перевагами цього складника є підвищення ефективності процесу управління завдяки зменшенню фінансових витрат і витрат часу, підвищенню прозорості у процесі здійснення владних повноважень, полегшенню здійснення моніторингу й контролю за виконанням управлінських рішень для самих виконавців та установ, у підпорядкуванні яких вони перебувають, і сприяння децентралізації влади.

Розвиток послуг, які надаються через комунальні сайти, є дієвим антикорупційним чинником. Такі послуги надаються з максимальною відкритістю, вони усувають необхідність безпосередніх контактів із чиновниками, їх надання можна відстежити на сайті. Прикладами послуг, які реально (з технічної та юридичної точки зору) надавати через комунальний сайт, є: подання запитів для отримання інформації; завантаження з сайту різноманітних форм документів (заяв, реєстраційних форм та інших документів); подання електронних документів (заяв, звернень, звітів тощо); відстеження руху поданих до міської влади документів (наприклад, звернень чи документів на отримання документа дозвольного характеру); здійснення різноманітних платежів (транзакцій) на сайті (комунальні послуги, штрафи, платежі за одержання адміністративних послуг тощо); запис на прийом до міського голови чи його заступників.

Водночас, аналізуючи стан впровадження електронного адміністрування в Україні, фахівці констатують передусім відсутність дієвих інструментів оцінювання ефективності такого адміністрування та пропонують різні системи індикаторів і методологічні прийоми, які можуть вимірювати стан електронного урядування на різних рівнях управління. Наприклад, у роботі [7] автором розроблено Індекс розвитку електронного урядування в регіонах України, який базується на

загальній структурі E-government development index (індексу, запропонованого ООН). Отже, в цьому дослідженні стан електронного адміністрування автор виміряв за такими індикаторами, як індикатор розвитку телекомунікаційної інфраструктури, індикатор розвитку онлайн-обслуговування, індикатор розвитку освіти. За результатами цього дослідження виявлено значний розрив між значеннями визначених інтегральних показників на рівні областей, що свідчить про нерівномірність запровадження і використання інструментів електронного урядування та розвитку телекомунікаційної системи [7]. Так, найбільш рейтинговими за рівнем упровадження електронних послуг, доступу до них та обізнаності населення про можливість їх отримання виявилися Одеська, Харківська, Львівська та Дніпропетровська області. Найнижчі показники за цими параметрами – у Чернівецької, Закарпатської, Донецької та Луганської областей (утім, як зауважує автор дослідження, Донецька та Луганська області посіли останні місця в рейтингу, зокрема, через відсутність деяких даних про ці області у зв'язку з конфліктом на Сході та наявністю частини тимчасово окупованих територій) [7].

Електронна взаємодія з громадянами (e-citizens and e-services). Змістом цього компонента електронного урядування є надання ширшого доступу громадянам до інформації про діяльність органів влади, а отже, і забезпечення підвищення відповідальності службовців щодо виконання своїх обов'язків. Головна мета цього сервісу – створення можливостей бути почутими для тих, хто зазвичай не бере участі у процесах творення політики. Ключову роль у функціонуванні електронної взаємодії з громадянами в Україні відіграють сайти центральних органів влади та місцевого самоврядування, які виконують функцію інформування суспільства про діяльність органів влади, спрощують доступ громадян до відкритих даних і системи державних послуг. На місцевому рівні e-демократія представлена передусім сайтами місцевих рад, а також низкою спеціалізованих сервісів [8].

Важливими для аналізу є два аспекти: доступ до публічної інформації та безпосередня участь громадян в управлінському процесі. Тобто кожен громадянин може звертатися до влади з питаннями, пропозиціями, заявами і скаргами, брати участь в обговоренні законопроектів та ухвалених рішень. У такому «співавторстві» представників влади, які адмініструють сайт, і користувачів-громадян інтерес місцевої влади полягає в мож-

ливості одержати цінні поради, взяти на озброєння цікаві ідеї та отримати шанс конструктивно поспілкуватися з реальною громадою.

Інтернет, на відміну від інших засобів інформування, надає широкі можливості взаємодії та зворотного зв'язку з користувачами. Наприклад, реальний двосторонній зв'язок державних органів влади і громадян підтримується такими видами взаємодії, як: оцінка роботи місцевої влади; написання коментарів до новин та інформаційних повідомлень; інтернет-конференції за участю представників різних органів влади; онлайн-форуми з обговорення нагальних питань життя територіальної громади; онлайн-опитування громадської думки з найбільш актуальних питань.

Дієвими інструментами взаємодії громадян і влади є запроваджені в 2015 р. електронні звернення та електронні петиції; е-декларації (запроваджено з 2016 р.); е-консультації з громадськістю; громадський бюджет (бюджет участі) тощо. За всіма цими інструментами у 2018 р. ГО «Центр розвитку інновацій» розпочала пілотне дослідження обласних центрів та інших міст України «Індекс місцевої електронної демократії в Україні» [9]. Перед початком моніторингу змін були визначені базові характеристики рівня електронної взаємодії за такими критеріями, як:

- 1) стан демократичності нормативно-правового супроводу е-участі громадськості у вирішенні питань місцевого значення;
- 2) наявність ІТ-інструментів;
- 3) рівень активності користувачів ІТ-інструментами партисипативної демократії;
- 4) результативність користування такими інструментами.

Для кожного міста-учасника визначався рейтинг за 100-бальною шкалою. На момент початку дослідження (2018 р.) було обґрунтовано, що рівень активності й залученості громадськості до діалогу та прийняття рішень органами місцевого самоврядування, а також використання інструментів е-демократії є досить низьким, невисокою виявилась і середня результативність інструментів е-демократії, якими користується громадськість [9].

Наразі вже оприлюднено 2 звіти про розвиток індексу місцевої електронної демократії, які свідчать, що сьогодні повсюдно відбувається:

- стратегічний розвиток місцевої е-демократії;
- системний розвиток усіх інструментів е-демократії;
- створення проектного офісу розвитку е-демократії;

– ведення якісної статистики [10]. Визначились і міста-лідери, в яких розвиток е-демократії вже зафіксовано на рівні понад 70%. Це Тернопіль (75,3%), Київ (73,4%) та Хмельницький (72,5%).

Найнижчий рівень розвитку інструментів електронної взаємодії у вирішенні громадських питань серед обласних центрів мають Черкаси (34%), Полтава (36,4%), Херсон (38,3%) та Житомир (39,6%) [10].

Таким чином, можна говорити про те, що із запровадженням форм електронної взаємодії у країні різко зростає участь громадян у прийнятті рішень, а отже, збільшується і кількість громадян та громад, які готові разом із владою нести відповідальність за ухвалені рішення. Аналогічно зростає і рівень поінформованості громад щодо дій влади, нівелюючи таким чином зайві непорозуміння та звинувачення.

Інформаційне суспільство (e-society). Метою розвитку цього складника є поліпшення співпраці з бізнес-структурами та громадським сектором, які зможуть не тільки отримувати більш якісні послуги, а й відкрити для себе нові можливості завдяки різним видам державно-приватного партнерства. Для громади ж це означатиме підвищення її соціально-економічного потенціалу [11].

Поки що в Україні бізнес-структури вважають більш ефективним реалізовувати політику соціальної відповідальності самостійно, не залучаючи місцеві органи влади та третій сектор, а державний сектор, намагаючись залучити бізнес і НКО в соціально-економічні проекти, має патерналістську функцію, яка не відповідає прагненням і засадам демократичного суспільства. Як зазначають фахівці, Україна потребує визначення чітких правил, процедур їх партнерства, враховуючи інтереси зацікавлених сторін. Першочерговими завданнями мають бути:

- визначення довгострокової і відповідальної державної політики у взаєминах влади, бізнесу та суспільства;
- проведення державою політики підтримки бізнесу;
- створення умов для розвитку й функціонування недержавних, некомерційних організацій;
- удосконалення інституційних механізмів міжсекторальної взаємодії (вони стосуються розподілу відповідальності, фінансового забезпечення проєктів та угод, визначення сфери компетенції кожного з учасників соціально-економічного проєкту тощо) [12].

Нормативна база для вирішення таких завдань у нашій країні вже сформована законом про дер-

жавно-приватне партнерство, відповідними указами Президента України та програмами про стратегію сталого розвитку різних рівнів і термінів. Інструментарій органів влади, завдяки якому можливе узгодження інтересів й об'єднання зусиль всіх сторін взаємодії та досягнення цілей публічної політики, включає різноманітні законодавчі, економічні інструменти, інформацію, освітні програми, ініціативи добровольців, соціальні стандарти тощо. Влада за такого підходу виконує роль координатора дій і сполучної ланки між громадянським суспільством та бізнес-структурами, які своєю чергою на основі наявних матеріальних і нематеріальних ресурсів здатні розвивати потенціал країни з метою досягнення стійких тенденцій соціально-економічного розвитку. Вимоги до органів влади за такого рівня взаємодії – максимальна інформаційна прозорість та гарантії захисту інвесторів.

Прозорість діяльності місцевої влади є вагомим чинником, що підвищує зовнішню привабливість міста, селища, району в очах інвесторів і донорських організацій. Інвестиції вигідніші там, де заздалегідь відомі зрозумілі правила гри. І в умовах негласної конкуренції громад в інвестиційній площині вдало організована інформаційна робота може стати саме тим фактором, що змушує бізнес інвестувати в місцевий розвиток.

Висновки. Сучасні умови функціонування системи державного управління зумовили нову державно-управлінську концепцію Good Governance, яка кардинально змінила управлінські тренди, проголосивши орієнтованість на задоволення потреб споживача публічних послуг, відкритість, партнерство, передавання повноважень на нижні рівні управлінської ієрархії. Аналогічно зазнали змістовних змін і ключові компоненти та процеси, що її обслуговують, зокрема інформаційне середовище й інформаційне забезпечення.

Практика інформаційного забезпечення органів влади, яка тепер невіддільна від інформаційної взаємодії всіх учасників управлінського процесу, описана у статті за трьома великими блоками, кожен із яких надалі потребує окремого, більш детального розгляду: електронне адміністрування, електронна взаємодія з громадянами та інформаційне суспільство.

Доведено, що принципи Good Governance полегшують перебіг процесів децентралізації, оскільки завдяки грамотному й інтенсивному використанню інструментів інформаційного забезпечення допомагають раціоналізувати відносини центру та регіонів, визначити економічне підґрунтя їх самостійності і розпочати справжню рівноправну співпрацю всіх суб'єктів, здатних розвивати територію, місто, країну.

Список літератури:

1. Забейворота Т.В. Децентралізація влади як спосіб імплементації принципів належного врядування (Good Governance). *Державне будівництво*. 2016. № 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2016_1_19.
2. Жовнірчик Я.Ф., Квасюк В.В. Електронне врядування та електронна демократія стосовно децентралізації в Україні: стратегії реалізації та розвитку. *Інвестиції: практика та досвід*. 2020. № 1. DOI: 10.32702/2306-6814.2020.1.105.
3. Kimura H., Aser S., Javier B., Tangsupvattana A. Limits of Good Governance in Developing Countries. Gadjah Mada University Press (Indonesia), 2011. 570 p. URL: <http://www2.gsid.nagoya-u.ac.jp/blog/anda/publications/limits-of-good-governance-in-developing-countries>.
4. Корженко В.В., Нікітін В.В. Методологічні та евристичні інтенції сучасної концепції Governance. *Державне будівництво*. 2007. № 1 (1). URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2007_1\(1\)_3](http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2007_1(1)_3).
5. Буйницька О.П. Інформаційні технології та технічні засоби навчання : навчальний посібник. Київ : Центр учбової літератури, 2012. 240 с. URL: https://pidru4niki.com/13761025/informatika/struktura_informatsiynoyi_sistemi.
6. Heeks R. Understanding e-Governance for Development. i-Government Paper. *Working Paper Series (Institute for Development Policy and Management, University of Manchester)*. 2001. No. 11. 25 p. URL: <http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/NISPAcee/UNPAN015484.pdf>.
7. Іщенко А.М. Особливості вимірювання стану розвитку електронного урядування для регіонів України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2019. № 16. DOI: 10.32702/2306-6814.2019.16.119.
8. Махначова Н.М. Е-демократія як інструмент розвитку громадянського суспільства та ефективного партнерства в публічній сфері. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2018. № 10. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/10_2018/25.pdf.
9. Індекс місцевої електронної демократії в Україні: пілотне дослідження / С.В. Лобойко та ін. Київ, 2018. 14 с. URL: <https://cid.center/wp-content/uploads/2019/09/E-Dem-Index-2018.pdf>.
10. Ємельянова А.Г., Цибенко К.О. Індекс місцевої е-демократії. Center for Innovation Development. URL: https://tpr.org.ua/wp-content/uploads/2020/12/INDEX-eDem_Rezul-taty.pptx-10.pdf.

11. Chechel A.O. et al. Human Capital Development in The Process of The Use and Provision of Electronic Services in Ukraine : 35th International-Business-Information-Management-Association Conference (IBIMA). Seville, SPAIN, APR 01-02, 2020. С. 1298–1308.

12. Телешун С.О., Ситник С.В., Рейтерович І.В. Міжсекторальні взаємодії як основа публічного управління : навчальний посібник. Київ : НАДУ, 2018. 224 с. URL: <http://academy.gov.ua/analysis/pages/dop/8/files/8bb0c10f-7d86-453b-a79a-ed54fab26f83.pdf>.

Chechel A.O., Chernetsky S.S., Liashenko S.S. INFORMATION PROVISION OF THE PROPER GOVERNANCE IN CONDITIONS OF DECENTRALIZATION

The article is devoted to the analysis of information support in the context of modern processes of decentralization and implementation of the principles of Good Governance in Ukraine, highlighting its features, objectives and components. It is substantiated that the introduction of the concept of good governance (Good Governance) in the practice of Ukrainian government has radically changed the management trend, declaring the focus on meeting the needs of consumers of public services, openness, partnership, transfer of power to the lower levels of management hierarchy. The policy of information support of the authorities in the direction of interaction of all participants of the management process has also changed. Information support of the public administration process using the concept of good governance is considered in such profiles as e-administration, e-interaction with citizens and the information society. The advantages of each information profile and the problems that are currently relevant in connection with their analysis are identified. Possible research tools for measuring the state of e-government, provision of administrative services and e-democracy at different levels of government are presented and analyzed. Intensive development of electronic management tools, as well as the intensity of their development by users of administrative services and civil society activists. It is noted that in order to improve the interaction of the government with business structures and public organizations, in addition to the already established regulations and relevant information tools, maximum information transparency and guarantees of investor protection are needed. This is the only way to start a real equal cooperation of all entities capable of developing the territory, city, country.

Key words: decentralization, concept of good governance (Good Governance), information support, e-administration, e-interaction with citizens, information society.